

Collective bargaining and environmental responsibility – challenges and perspectives for transport and public sector

Sprovođenje pravedne

ekološke tranzicije podrazumeva učešće radnika, razvoj alata za zaštitu poslova u svetlu promena prouzrokovanih ekološkom i energetsom krizom; kao i predlaganje promena u mehanizmima zaštite radnika (i teritorija).

Termin pravedna tranzicija

koji su osmislili sindikati iz Kanade i SAD-a devedesetih godina prošlog veka, usvojile su i koriste različite međunarodne organizacije, poput međunarodne organizacije rada (ILO, engl.), u svojim „Smernicama za pravednu tranziciju ka ekološki održivim ekonomijama i društvima za sve“; ili u „Pariskom sporazumu o klimatskim promenama iz 2015. godine“, između ostalog.

PRAVEDNA TRANZICIJA

Zahvaljujući evropskom CERP projektu

ostvaren je napredak u unapređenju zelenog dijaloga o ekološkoj odgovornosti, sa preporukama i predlozima dobrih praksi i kroz razmenu informacija i iskustava između partnera učesnika: CSIT UNIÓN PROFESIONAL iz Španije; Univerzitet u Beogradu u Srbiji; Univerzitet Tesali, UTH, u Grčkoj; Univerzitet Nova u Lisabonu u Portugalu; UKIM iz Severne Makedonije; i Institut za javne poslove iz Poljske.

Ekološka tranzicija

ka održivijem ekonomskom sistemu treba da bude zajednički poduhvat celokupnog društva u kojem preduzeća i radnici moraju zajednički učestvovati u unapređenju životne sredine na svojim radnim mestima, uz oslanjanje na socijalni dijalog i zeleno kolektivno pregovaranje kao osnovne instrumente socijalne pravde.

Evropska unija

je na različitim nivoima posvećena usklađivanju konkurentnosti i socijalne pravde, uz isticanje potrebe za ekološkom tranzicijom koja nastoji „da bude pravedna za naše građane“; i uz naglasak na tome da se sa socijalnim akterima mora razgovarati o tome šta se može učiniti kako niko ne bi bio zapostavljen i izostavljen u toj tranziciji.

Kako bi tranzicija

bila pravedna, njome se mora promovisati učešće radnika u odbrani dostojanstvenog i kvalitetnog rada, kroz dobre prakse u kolektivnom pregovaranju i/ili socijalnom dijalogu, što je ključni alat kojim se osigurava da transformacije i sporazumi budu u većoj meri demokratski, da imaju veći legitimitet, da budu efikasniji i trajniji i da garantuju socijalni mir.

